

dragender i Hæftet, som angaar Formue- og Indkomstkatten. Visse af disse Andragender angaar organisatoriske Bestemmelser. Udvalget mente — og den højtærede Finansminister ikke blot støttede os deri, men stillede selv nu ligesom i Maj Maa- ned i Aar, da vi sidste Gang forhandlede om ekstraordinære Skatter, det bestemte Forlangende —, at vi ikke maatte gaa ind paa Ændringer i de organisatoriske Bestemmelser i Skattelovene ved denne ekstraordinære Skat, som kun skal vare til Udgangen af 1918, og det er Grunden til, at man ikke har kunnet imødekomme adskillige af disse Henvendelser, for hvilke der ellers har været ikke ringe Sympati hos flere i Udvalget, idet der virkelig nu efterhaanden er en Del Utilfredshed med de organisatoriske Bestemmelser i vor Indtægts- og Formuebeskatning, ogsaa hos dem af Rigsdagens Medlemmer, som ved Tidernes Ugunst Gang paa Gang i de senere Aar har haft ekstraordinære Skattepaalæg at behandle i Udvalgene. Men det nævnte Hensyn har altsaa gjort, at ærede Andragere forgæves vil søge Imødekommen af deres Andragender, for saa vidt de angaar organisatoriske Forandringer.

Jeg gaar derefter over til Forslag til Lov om midlertidig Tillægsafgift paa Vin. Det er indstillet til Vedtagelse — stadig af Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds. Hvor jeg ikke nævner dette, vil jeg bede ærede Medlemmer underforstaa det for alle Lovforslags Vedkommende, undtagen for saa vidt angaar Forslag til Lov om Selvangivelse af Formue, som det nævnte ærede Medlem har tiltraadt. Udvalget — med Undtagelse altsaa af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds — indstiller dette Lovforslag til Vedtagelse, dog med nogle Ændringer, som jeg nu skal tillade mig at gennemgaa. Den Gang Lovforslaget blev forelagt, ventedes det, eller kunde det i alt Fald ventes, at det Forbud, som var nedlagt imod Vareflytning, Varesalg og andre lignende Bevægelser indenfor forskellige af de Industrier, som blev berørt af Lovforslaget, kunde blive staaende, indtil Lovene gik igennem. Dette skete imidlertid ikke, Forbudene blev helt eller delvis hævet, og Bevægelsesfriheden blev nogenlunde genindført. Derfor er der nu i Stedet for det, der oprindeligt stod i Lovforslaget: „Indtil nærværende Lovs Ikrafttrædelsesdag“ foreslaaet „den 1. September d. A.“. Ændringsforslag Nr. 2 er en Nedsættelse af den foreslaaede Beskatning af de Vine,

hvis Detailpris andrager 1 Kr. 50 Øre eller derunder pr. Helflaske eller dertil svarende Maal, til Halvdelen af Detailprisen. Ærede Medlemmer vil ved at se Betænkningen opdage, hvilke Betænkeligheder der var, og hvad Grundene var til, at man sluttelig enedes derom, og jeg skal derfor ikke trætte med at gentage dem her. Et Procenttillæg af 100 pCt. til Detailprisen forudsatte lukket Marked. Det er nu ikke saa sikkert, at der er lukket Marked, som det var, den Gang Lovforslaget blev forelagt, og der er derfor Mulighed for, at en Nedsættelse af dette Afgiftsmaal paa disse billigere Vine, som nydes i ret vide Lag af Befolkningen, kan medføre en Forøgelse af Statens Indtægt. Ændringsforslag Nr. 3 hører nøje til Ændringsforslag Nr. 2. Ændringsforslag Nr. 4 er en Imødekommen af forskellige Andragender, Deputationers Henvendelser o. s. v. om at faa Kreditbestemmelserne med Hensyn til denne Afgift fastsat saaledes, at de handlende faar mindre Vanskeligheder, end de havde ved Indførelsen af den sidste Spiritusafgift. Jeg tror, jeg tør sige, at Udvalget har været meget tilfreds med, at Administrationen har ment at kunne imødekomme Andragerne i saa fuldt Maal, som sket er, og det er mit Haab, at de handlende vil se, at der er gjort, hvad der kan gøres for at afhjælpe Manglerne.

Ændringsforslag Nr. 5 er formelt ligesom Ændringsforslag Nr. 6, der er nødvendiggjort af Nr. 7. Ændringsforslag Nr. 7 angaar den Form for Ekstrabeskatning af private Lagre, som overhovedet har kunnet gennemføres i Udvalget. Toldadministrationen erklærede lige fra Begyndelsen — hvad den ærede Finansminister for øvrigt sagde ved første Behandling —, at det vilde være uoverkommeligt for Administrationen at overtage denne Kontrol med private Lagres Størrelse og Værdi. Efter Skrivelser frem og tilbage mellem Udvalget og Ministeren endte Udvalget med at acceptere dette Administrationens Standpunkt saa vidt, at Udvalget gik bort fra Toldkontrollen baade med Beholdningernes Størrelse og med Værdien af Beholdningerne og gik over til at lade de private egne Opgivender være det afgørende, baade med Hensyn til Overdragelse fra deres private Beholdninger til andre mod eller uden Vederlag og med Hensyn til Forbrug af, hvad der ligger paa deres Lagre. I sidste Tilfælde vil et Lager til en Skatteværdi af 200 Kr. være afgiftsfrit, for ikke at gøre det helt uoverkommeligt at gennemføre